

(Tôi ng nhớ về Đới Hội Sinh Viên Việt Nam tại Âu Châu năm 1978 ở Milan với sự tham dự của Anh.)

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, những sinh viên Quốc Gia du học tại Ý Đới Lữ đã thành lập một Liên Hội Sinh Viên Quốc Gia toàn nước Ý mà thành phần chủ chốt là Hội Sinh Viên Yêu Nước tại Milan trong đó tôi là một thành viên tích cực. Bởi vì hiểu rõ chủ nghĩa Cộng Sản (CS) lúc đó trong nước, sau khi đến du học tại Ý tôi vẫn không bao giờ lung lay với lý tưởng quốc gia và do đó tôi luôn chống lại các tuyên truyền của CS, kể cả CS Ý, một lúc tôi cũng rất hùng hồn ở Âu lục bấy giờ.

Tất cả các sinh viên VN du học tại các nước Tây Âu hiểu hết đau xót thân phận Miền Nam, hay đúng ra là do chính phủ VNCH cho đi. Thế mà có nhiều anh em quốc gia tham gia CS. Hay nói đúng hơn là các cô cậu nọ không hiểu CS là gì, nhất là CSVN. Lữ lên rồi đi học, đa số tại các thành phố miền Nam, họ chấp nhận bao giờ thấy CS hành xử và tráo trở với dân lành Việt Nam đến thế nào. Một lý do khác nữa là giáo dục của gia đình cũng như họ hàng đến từ từ tưởng và theo đúng chính trị cho bản thân mình. Nếu có tiếp xúc với con em chúng ta lo học cho giỏi, kiếm tiền bôn ga công việc, làm nhiều tiền, mà quên đi đức dục, ý thức phục vụ tha nhân, công đức và ý thức chính trị của người Việt quốc gia yêu nước, thì không sớm thì muộn các cô cậu sẽ bôn ga, ru ngủ, và như họ hàng bày tuyên truyền của CS.

Có nhiều anh đến đi học bôn ga với cách là quốc gia nghĩa tử - nghĩa là cha hay mẹ bôn CS sát hại, mà sau nọ chớ theo họ đến cho tòa đại sứ của CS. Các anh nọ khi bày chúng tôi chế trích thì lại quay ra chê lại cha mẹ mình, cho là cha mẹ tôi theo Mộng Ngộ thì chết là phôi rùi! Nông công đến thế thì hết chế nói.

Trên tôi kể niềm của Hội Sinh Viên VN Yêu Nước tại Milan vào những năm sau 75. Khi chúng tôi thành lập Hội SVVN và có kèm theo hai chủ Yêu Nước thì bên phía sinh viên thân Cộng nhậy họ lên vì hai chủ yêu nước lâu nay do họ đến quy phục đúng. Lúc đó họ gì có chủ yêu nước là thân cộng, hay ngầm ý là của CS. Chúng tôi muốn chứng tỏ là lúc nọ thì chúng tôi mới là sinh viên yêu nước, các anh chủ tay sai của tòa đại sứ, một lúc tôi nói mà người sinh viên CS của dùng để họp nhóm sinh viên quốc gia chúng tôi. Họ làm tay sai cho CS mà họ nghĩ là họ yêu nước rồi đi người lại họp họp mình!

Hội SVVN Yêu Nước tại Milan, cũng như các Hội SV Quốc Gia khác trên toàn nước Ý tập họp lại và thành lập Liên Hội Sinh Viên QG tại Ý. Ngoài các hoạt động tạo đoàn kết cho khối sinh viên QG, vẫn đến để luồn Ý cho một VN tự do, nhân bản và nhất là đi khắp nước Ý, nơi nào có thể đến để giúp thích cho dân Ý hiểu rõ tình hình của VN, chúng tôi còn tổ chức các buổi văn

nghe đấu tranh nhân dân Xuân và cho dân chúng Ý xem.

Chúng tôi đã tham gia các đội hình sinh viên QG tại Âu Châu, mà tôi nhận được thành công là ở Stuttgart, Tây Đức năm 1977, sau đó tôi nhận không làm vì nay đã hơn 30 năm. Năm đó anh em đội tại Ý của chúng tôi có gặp mặt anh Trần Văn Bá, anh đang hướng dẫn phái đoàn của Tổng Hội SVVN của Paris qua đây.

Sau những ngày nghe ngóng và tiếp xúc với anh, anh đã khuyến khích chúng tôi đứng ra thành lập đội hình sinh viên Việt Nam tại Âu Châu năm 1978. Phái đoàn chúng tôi đứng ý trên nguyên tắc và hòa sự với trình bày lời cho anh em tại Ý để quy tụ đoàn.

Trong những ngày rảnh rỗi không bận học, chúng tôi có dịp tâm sự và trao đổi nhiều về những liên quan đến thời cuộc với Anh. Anh Trần Văn Bá chính phục vụ cộng tình của chúng tôi ngay từ buổi ban đầu. Anh có tinh thần quí giá vàng và là một người rất giản dị, ăn nói rất dễ nghe và những gì Anh nói ra là những nhận xét rất sắc bén và đáng để cho đám đàn em chúng tôi phải lắng nghe và học hỏi. Tôi cách lãnh đạo của Anh thì không có gì chê trách. Tôi biết từ lúc khi gặp Anh, Anh là con của Cộng Dân Biếu Trần Văn Văn, một lãnh đạo chính trị đáng kính của VNCH trước CS sát hại.

Tôi có hỏi Anh học hỏi ở đâu mà biết nhiều về chính trị và kinh nghiệm như thế. Anh Bá cười cười nói rằng mọi thứ trong nhà hay rót nước cho Ông Già mỗi khách rồi ngồi nghe các ông bàn chuyện chính trị rồi thấm vào luôn. Sự thật là như vậy. Anh đã học được những gì quý báu từ cha mẹ - đó là sự giáo dục của một gia đình có tinh thần cách mạng, hy sinh cho đội ngũ, hơn là lấy vinh thân phì gia làm mục đích chính cho con cái của mình.

Tất cả chúng tôi, những sinh viên Quốc Gia lúc đó ở Âu Châu có Anh Bá nhận có một người cha che chở, che chở cho trong việc tranh đấu cho một Việt Nam tự do, nhân bản, và dân chủ sau ngày 30 tháng 4. Những gì Anh làm cho Tổng Hội SVVN tại Paris sau ngày 30 tháng 4 chúng tôi đều theo dõi và cảm phục tấm lòng của Anh cho đội ngũ.

Anh Bá đã nhận được sự kính mến của tất cả những sinh viên trong các Đội Hình ở Âu Châu. Khi chúng tôi thành lập Đội Hình Sinh Viên Âu Châu tại Milan, Italy vào tháng Bảy, 1978, Anh đã đích thân hướng dẫn phái đoàn của Tổng Hội SVVN tại Paris qua tham dự. Anh khuyến khích, che chở, tác động tinh thần và luôn luôn vui vẻ trong công việc chung. Mỗi khi bàn chuyện về những gì, Anh

Nhân Ngày Giã anh Trăn Văn Bá (8 Tháng 1)

Tác Giả: Võ Văn Thiệu

Chúa Nhật, 01 Tháng 2 Năm 2009 10:04

Tôi nghe và cho ý kiến một cách thành thật, và sau đó là ông hỏi tôi mình nói gì đa số anh em khác đã đồng lòng biểu tình. Tôi không biết Anh có hút thuốc hay không, nói chung chắc chắn là Anh không nói một lời phàn nàn, vô bổ.

Trong dịp đi học ở Milano, ngoài phái đoàn của Tổng Hội Paris còn có các đại diện của SVVN quốc gia ở Pháp (THSVVN Paris, Lyon, Grenoble), Đan Mạch, Đức, Bỉ, Thụy Sĩ.

Trong số các sinh viên ở Pháp, chúng tôi còn nhớ có Anh Lê Hữu Đào của Liège. Trong dịp gặp Anh Bá năm nay, Anh Đào có cho Đài Á Châu Tự Do (RFA- Radio Free Asia) một cuốn phim về tôi mà tôi đã đưa lên trên mạng Trăn-Đen. Theo tôi anh Lê Hữu Đào thì Anh Bá đã biểu tình một lần đầu là muốn Việt Nam xuống thì giới thiệu cho CS Việt Nam là con đường duy nhất. Tôi biết đó Anh đã có nhận xét đúng đắn và điều này vẫn còn có giá trị cho đến ngày hôm nay. Ngày nào còn cho CS ngày này dân tộc ta còn lầm than. CS đã tâng bốc bao nhiêu giá trị cao quý của con người Việt Nam đã có hàng ngàn năm trước khi chế độ CS xâm nhập vào. Họ đã làm lầm lạc, phá sản tinh túy của một thế hệ con dân Việt mà rồi đây con cháu chúng ta sẽ phải trả giá cho công sức đã xây dựng thế hệ này.

Cũng trong bài phỏng vấn trên của đài RFA, chị Vũ Thị Yến, một người đã từng hoạt động với Anh Bá nhiều năm ở Paris, đã nói với tôi thì Anh Bá là hình ảnh đẹp nhất của một nhà cách mạng, nhà ái quốc, dám hy sinh cho lý tưởng.... Chị còn tâm sự với tôi chị không biết gì mà có lòng căm, chị nghĩ đến Anh thì mới biết được rằng 99% đều được sướng sống. Tôi tin điều này có thể linh nghiệm được vì biết rằng anh Bá là một nhà yêu nước thực sự, Anh đã đứng bên kia thế giới hy vọng quốc gia và tất cả các nhà cách mạng chân chính Việt Nam đều phải trả và đùm bọc cho con cháu nước nhà.

Anh Trăn Văn Bá mất đi ngày 8 tháng 1 năm 1985 thọ 40 tuổi. Tin Anh bị CS hành quyết làm cho chúng tôi nhớ ngẫm lại quen biết Anh sống và thế nào thì, dù biết rằng Anh chấp nhận hy sinh cho một nước Việt Nam tự do không CS.

Những nhà cách mạng, anh hùng dân tộc không phải dễ tìm ra. Anh là một trong những vị anh hùng mà chúng ta nhớ. Biết rằng không thể nào làm việc to lớn như Anh được, nhưng chúng tôi, những người đồng chí hàng đầu với Anh, thậm chí nghĩ và tự hỏi lòng mình là phải sống sao cho ra con người VN Quốc Gia, giáo dục con cái cho chúng thành NHÂN, và làm hết khả năng trong hoàn cảnh của mình để không thua với ông bà tiên của dòng giống dân Việt.

Garden Grove, Xuân Kỷ Sửu 2009